

พระราชบัญญัติ
 บัตรประจำตัวประชาชน
 พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 15 มกราคม พุทธศักราช 2486

ณ วันที่ 19 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 4 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 19 มกราคม 2489

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมาย
กำหนดให้ประชาชนมีบัตรประจำตัวเพื่อเป็นหลักฐานในการ
แสดงตน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวประชาชน พุทธศักราช 2486"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 เมื่อเป็นการสมควรให้บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ใน
ท้องที่ใดมีบัตรประจำตัวตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้
ประกาศระบุท้องที่นั้นโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 4 บุคคลทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สิบหกปีบริบูรณ์ขึ้นไป
จนถึงอายุเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ภายในเขตท้องที่
ที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุตามความในมาตราก่อน ต้องมี
บัตรประจำตัวตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

แต่บุคคลดังต่อไปนี้ให้ได้รับความยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัว

1. ผู้มีภาวะพิการเดินไม่ได้, หรือเป็นไม้ หรือตาบอดทั้งสองข้าง
2. ผู้มีโรคพื้นเพื่นไม่สมประกอบ
3. ผู้ที่อยู่ในกลุ่มข่าวโดยชอบด้วยเหตุผลหมาย

มาตรา 5 บัตรประจำตัวให้มีลักษณะและขนาดตามที่กำหนดในกดกระทรวง และหย่างน้อยให้มีกษการสแต่ชื่อวันเดือนปีเกิด ที่อยู่ อาชีพและคำหนีประลอบด้วย ปุถายหรือลายพิมพ์หัวแม่มือขวาของผู้ถือบัตร และให้สแต่วันที่ออกบัตร พร้อมทั้งต้องลงชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออกบัตรนั้นด้วย

มาตรา 6 เมื่อได้มีพระราชกาสที่กระทรวงที่ตามความในมาตรา 3 แล้วให้บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในที่ งั้นมีชื่อถือบัตรประจำตัว ทำการร้องขอ บัตรประจำตัวยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กกระทรวง กษาในก สิบสาม กั้นเห็นประกาศพรุ ราชวิธีสดีกาหรือมอบแต่วันที่กนต้องมีบัตรประจำตัวแล้วแต่กรณี ในการนี้ให้เรียกค่าทำเน่อมตามอัตราที่

กำหนดในคดกะชวง แต่ไม่เกินฉบับละยี่สิบห้าสตางค์ หรือ
จะไม่เรียกก็ได้

บัตรประจำตัวนั้น ต้องเปลี่ยนทุกสิบปี โดยต้องทำ
คำร้องขอ เสียค่าทำเนียมและตั้งงบประมาณตามวิธีการที่กำหนด
ในคดกะชวง ค่าทำเนียมนั้นห้ามมิให้กำหนดเกินกว่ายี่สิบห้า
สตางค์ หรือจะไม่เรียกก็ได้

คำร้องขอใดๆ ตามความในมาตรานี้ เมื่อพนักงานเจ้า
หน้าที่ได้รับไว้แล้วให้ออกใบรับให้ผู้ร้องขอตามแบบที่กำหนด
ในคดกะชวง

มาตรา 7 ในกรณีที่บัตร หายหรือถูก ทำลายหรือชำรุดใน
สารสำคัญ ให้ผู้ถือบัตรที่คำร้องขอขยี่ ต่ พนักงานเจ้าหน้ ที่
เพ่งขอเปลี่ยน บัตรพวยไปกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศ
ว่าหายหรือถูก ทำลายหรือชำรุด และตั้งงบประมาณแบบ วิธีการ
และเสีย ค่าทำ นีวมตามที่กำหนดในคดกะชวง ค่าทำเนียม
นั้นห้ามมิให้กำหนด เกินกว่ายี่สิบสตางค์

เมื่อได้รับคำร้องขอตามความในวรรคก่อน ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ออกใบรับให้ผู้ร้องขอตามแบบที่กำหนดในคด
กะชวง

19 มกราคม 2486   ราชกิจจานุเบกษา   เล่ม 60 ตอนที่ 4

มาตรา 8 เมื่อได้รับคำร้องขอตามกรรมในสองมาตรา
ก่อน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกบัตรประจำตัว เมื่อเปลี่ยนบัตร
ประจำตัวให้แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วัน
ได้รับคำร้องขอ

มาตรา 9 ให้ถือว่าใบรับที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกให้
ตามความในมาตรา 6 หรือมาตรา 7 เป็นบัตรประจำตัวตาม
ความในพระราชบัญญัตินี้ แต่ใบมีผลใช้บังคับเฉพาะใน
กำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ออกใบรับนั้น

มาตรา 10 บุคคลซึ่งต้องมีบัตรประจำตัวต้องมีบัตรติดตัว
หรือเก็บไว้ในลักษณะซึ่งจะแสดงต่อเจ้าหน้าที่ ได้เสมอในเมื่อ
เรียกร้องให้แสดง

เจ้าหน้าที่ซึ่งจะเรียกให้แสดงบัตรได้นั้น ให้กำหนดไว้ใน
กฤษฎีกา

มาตรา 11 ถ้ามีการเปลี่ยนอาชีพก็ดี เปลี่ยนที่หยุดก็ดี
เปลี่ยนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุลด้วยเหตุใด ๆ ก็ดี ผู้มีบัตร
จะต้องนำบัตรไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ขอให้แก้ไขภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น

ตอนที่ 4 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 19 มกราคม 2486

มาตรา 12 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 4 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 13 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 หรือมาตรา 10 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 14 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท

มาตรา 15 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่คนต่างด้าวซึ่งมีใบสำคัญประจำตัวอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

มาตรา 16 ในกรณีพิเศสนเพาะรายบุคคล หรือเฉพาะบุคคลซึ่งมีบัตรหรือเครื่องหมายอย่างอื่นประจำตัวตามปรกติแล้ว เมื่อรัฐมนตรีผู้หน้าที่รักษาสถาการตามพระราชบัญญัตินี้เห็นสมควรจะผ่อนผันไม่ให้ต้องมีบัตรประจำตัวตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา 17 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาสถาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกคกะชวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดแบบบัตรประจำตัว วางระเบียบ

19 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 4

ในการออกบัตร กำหนดอัตราค่าทำเนียมในการ ออกบัตร
และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กตกะขวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้
ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี